

ARIADNA

GOSPARA

GIVA FR.ANA GUNDULICHJA

VLASTELINA DUBROVACKOGA.

ARIADNA

POLUſCJALOSTIVO — PRIKAſAGNE

SPJEVANO

OD GOSPARA

GIVA FR.ANA GUNDULICHJA

VLASTELINA DUBROVACKOGA

Godiscta 1632.

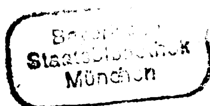

U DUBROVNIKU,

PO ANTUNU MARTEKINI.

1829.

Gundulić

Mnogo Svjetlomu Gospodinu

MARINKU FRANA TUDISI

VLASTELINU DUBROVACKOMU

GIVO FRANA GUNDULICHJA

P. i P.

Meghju mnoſiem priateglima, koij mene svjetuju, i gljubeſglivo sille, da Ariadnu moju buddem nà svjet prikaſati, Vasce Gospodstvo navlasctòje, kômu ja u to pogoditi ſcelim, ne samo er toliko sárcjana priateglja poſcjudu ù mjesto od ſapovjedi dárſcim; nu er ista Ariadna nitkoga nije darſcjanîa posluscjati, negoli V. G., od kôga, i od vasce druſcinè s' veliziema slavami bji jur prikaſana ù nascemu Dubrovniku. Tiem istino mogu rjeti, da od mene bji ſaceta, a od vas i u-

rescena, i proslavjena. K' vami dakle Ariadnu poscigljem, i vele ſ' dragàje sârza vami ù dar poklagnam, neka kako od stvari osobite, i vlasctite cinite od gne scto hochjete. Ako uſbudde pohvagljena, bitichje cjaas vascja, toli inako, vìchjètèje vrjedni biti obraniti, kako prem Gospodicichju takomu pristoi, ciem pod V. G. krilom nà svjetlos od svjeta iſhodi. Stojte ſdravo.

Iſ Dubrovnika nà 4 Settembra 1632.

GOSPAR
GIVO SARA BONA VUCICHJEVICH
PJESNIKU.

Ariadna ostavgljena
Tako ljepo mladza zvîli,
Da Dikliza uzvîgljena
Baka k' sebi doch usillj;
Kî ne samo gnu prigârlj,
Nu ʃa slavu gne podpunnu
Dàjoj ù dar neumârli
U srèd neba ʃvjeʃdâ krunnu.
Sad pravvòje, ù tvê pjesni
Ti, kî vele ljepsce skladasc,
Negh ona ista gne boljeʃni,
Ljepscjoj krunni dàse nadasc.
Cestitìse vjenaz svìtchje
Od neumârle lovorike,
Kìsê slavno ʃelenìtchje
Vârh celàti po sve vjike;
Er gnoj ʃapad krunnu krie;
A tvoj lovor kako sada
ʃelènje u vjik, gnemu nije
Smârti, ʃime, ni ʃapada.

PRIPOVJES OVOGA PRIKAſAGNA.

Budduchìse uharacila dârſejava, i grad od Atene slatti svako ljetto gnekoliko mladichjaa, kojìse na srechju vaghjahu, Kraglju od Kandie, kojàse u ona doba Kreta ſvasce, neka buddu vârſceni u ſahodnu, i smetenu graghju od Laberinta ſà jestojsku vârlōj, i strascivoj nakaſni, koja biasce do pasa Cjovjek, a u ostalomu svemu kipu cetveronoſcni Voo, i ſvascèse *Minotauro*. Teſeo Kragl, hrabren mladich, i glasoviti junak, iſvadjen i on na smârtni red mârſechjega ugovora muccno târpechi u slobodnomu sârzu nepravedno beſakogne, odlucj illi vitescki poghinuti, illi od tesckoga haracja rodni grad sloboditi. I tako ſ' druſcbom od iſabranieh mladichjaa pribrodj nà Kandiu, gdje s' pomochi, i po nauku Ariadne kchjere Kragljeve, koju on biasce obechjô ſa vjerenizu uſeti, uljeſe, i iſide ſdrav, i ſciv iſ ſametnoga *Laberinta*, budduchi pridobio, ſaklô, i pogubio strascnoga

Minotaura. Tako slavan dobitnik sebe hrabreno obranujusci, i slobodiusci plemenito rodni grad od tesckoga haracja, s' druscbom veseo, i cestit discèse put Atene s' Ariadnom vjerenizom svojom, kû bes uprosa Otza, i Mattere gne, on vodjasce. Alli ù putu na Otoku od Nasa, buduchìse hrabreni Vojvoda iskârzô, sa na kraju prinochiti, svjetovan od svoieh svjetnikâ, pace usigljen, i pridobit od gnih raslogaa, ostavj spechi na recenomu Otoku satravgljenu mladizu, koja budduchìse probudila, i nasclàse privarena, i isdana, placcjuchi, i sovuchi saludu pobjeguchjega Gljubovnika, vechje mârtva, neghli sciva, bes ufagna svakoga usdiscjuchi isdisasce. Tada Gljubav po odluzi svega vjechja viscgnieh Bogovaa, i po naredbi Venere Majke svoje ostavjenu gljubovnizu nevidjena, vidjeno pomosce; er u to isto doba is nenadke saghnan od sille od vjetaraa Bako Bogh dobitnik istocnieh Indiaa s' hrabrenom druscbom budduchi dojedrio, ne dobro na isti Otok svoj stupaj postavj, a uzvîgljenu mladizu ugleda, koja neumârloga mladichja samjerujusci, u bârso oba po millosti od blaghe, i moguchje Gljubavi, od stravgljenieh gljubovnikaa cestiti vjerenizi naghjoscèse. Tako Ariadna srechna ù nesrechjah, odstavjena od svjeta, pomoscena od neba, umârloga cjovjeka na neumârlomu Bogu promjenj.

IMENA KOJA ULAſE

u ovo

PRIKAſAGNE.

APOLLO.

VENERE.

GLJUBAV.

TEſEO.

ARIADNA.

SVJETNIK.

SKUPP Ribaraa.

SKUPP Bojnikaa Teſeovieh.

PELINKO } Ribari.
BISERKO }

POKLISAR s' plavi Teſeu.

KORAGLKA Gostivniza.

GLASNIK pârvi.

GLASNIK drughi.

BAKO.

SKUPP Bojnikaa Bakovieh.

JOVE.

APOLLO.

Od nebeske sladke Ljire,
Vjecna straſcja Bogh sųncjani,
Kì po viscgnoj ljepoj strani
ſlatna kolla ſrak prostire,
Od ſnanieh Kragl djevizâ,
Kê stanuju vârh Parnasa,
Eto na svît sad ukaſa
Slavnu svjetlos vedra liza.
Ne jer opet gljuta ſmjia
Jiedom, kìsê u gnoj cjuje
Nebo smuchja, ſemglju truje,
Rjeke susci, gljudi ubjia;
Ne jer opet svjetlos draga
Od pogleda umârloga
ſceglnu misao sârza môga
K' sebi ſove, i primaga:
Neghli samo, o gospoje,
Doghjoh sunze ja s' nebesâ,
Sred vascega svjetla uresa
ſa uſcivat ſrake moje.
Cjujte blaghe u gljubavi,
Millieh pjesnji sklad ugljudni,
Vascieh occji ſrak raſbludni,
Od koièhje uſrok pravi.

Cjûjte iſdana gljubovniza,
U pustomu sama kraju
Kako uſdisce (jaoh!) ù vaju
Peruch' suſam' ljepa liza.
Moſce bìtvam dàse ſgodi,
Sred sadagnieh vidjet spravâ,
Davgnu krepos starieh slavâ,
U spjevagnu novom' ôdi.

CIGNEGNE PARVO.

SKAʃAGNE PARVO.

Venere, i Gljubav.

Ven. Ah! popràvje srechno cjudo,
Dàte sàdsam ja ʃastala
Vârh pomorskieh ovieh ʃcjalà,
Sinko, sladka mâ raʃbludo. (Boʃcize,
Glju. Scto ʃoelisc, Majko mâ, scto ʃcjudisc,
Sve pita' beʃ srama u moje desnize.
Jeda ljepos tvôga uresa
Hochje, da luk napnem ôdi
Suproch Bogu komugodi
Od morra, alli od nebesâ.
Da koi, hochli ti, umârli na svjeti
S' tvê rajske ljeposti uʃbudde gorjeti?
Ven. Mâ besjeda sad nepita,
Da itko uʃdisce s' mene ù sebi,
Ni od Bogovaa viscgnieh s' nebi,
Ni od umârlieh gljudji od svîta.
Cjuj scto hochju, cjuj scto ʃoelim,
O djetescze ljepo moje,
Cjùjme, ʃascto voglja ovòje
Boga Jova, sctòti velim.

Ter plam vjecni tvoih strjelâ,
I luk ʃlatni vechje spravi,
O jedina mâ gljubavi,
Na visoka slavna djella.

Glju. ʃapovjedse svaka ina
Tvâ savisce, Majko, gleda,
Gdi raʃbludom ʃapovjeda
Sladka molba tvâ jedina.
Etòsam pripravan, na tvû rjec, na tvoj glas
Podloʃcit ovi dan, luk, strîle, i svu vlâs.

Ven. Nechje ljepi Bogh Apollo,
Koi nosi dan po svîti,
Sred valovaa ʃatvoriti
ʃlatnu ʃrakku, vjecno kollo;
Sinko, draga mâ gljubavi,
A na otocne ove ʃcjale
Pun Voevoda slave, i hvale
Ustavìtchje svoje plavi.
Oni slavni Voevoda,
Kìjê stupaj iʃvadio
Iʃ strahochje od ʃahoda,
U kom' ne sja vjek dan bîo,
U vitesctvu, u hrabrenu
Ostaviusci vârhu trave
ʃlu nakaʃan poraʃcenu
Beʃ ʃcivota, i beʃ glave.

Glju. Kâ uredba, kâ poʃcjuda,
Kôli od slave novo uʃagne
Opet na svoê rodno stagne
Teʃea vodi sad ovuda?

Ven. On pun slave neiʃrecène,
Veseo u svâ mlada ljetta
ʃceli, neka vidi opeta
Grad uʃmnoʃcni od Atene.
Tîm od morra sada brodi
Valovite signe vode
S' mnoʃiem plavim, pun slobode
Kîeh ù svoju druʃcbu vodi.
Od Kretèga Kraglja sljidi
Ljepa kchjerza pobjeguchja,
Kâ u oghgnu sva goruchja
ʃa gnim vene, ceʃne, bljidi;
Sctòga ucinj (ah millosti
Od gljuvena sârza milla!)
Od muccnoga sasma dîlla
Dobitnikom slavniem dosti.
Glju. Ja sve to dobro ʃnam, er svescto rece ti,
Ucinil ja jesam, djellòje mê vlâsti.
Ven. Da cjuj, sinko, tèrse gani,
Kaʃcjuch' millos dragu u lizu,
Kragljevskùchje djevojcizu
On ostavit ù ovoj strani.
Beʃ ufagna, beʃ veseglja
U oholòjchje u pameti
Moguchjàse toli rjeti
Od umârle slave ʃceglja?
Koje uʃdahe, jaoh! i koje
Tuʃcbe, i zvile cjuti ima
Povjetarze s' nebesima,
Kjî po vârh nas ovdi stoje.

Ah! kakòchje, jaoh! do skora
U ſcjalosti jadoviti
Gorkiem plàcjom svi ſamnîti,
Bliſcgni Otozi, bliſcgna mora!

Glju. Beſ uſroka nechje vjiku
Bit zvîgljegne toj cemerno,
Ako u varku pasti prjiku
Pravednòchje sârze, i verno.

Ven. Alli kaſcmî, sladko ufagne,
Mâ gljuveſni, sinko milli,
Da pustìtchjesc ti da zvîli
Rajska ljepos gdìê tvê stagne?
Tìchjesc pustit, da poghine
S' himbenieh hudieh spravâ,
Jaoh! mladiza tac ghiſdava,
I tac verna nad sve ine?
Tèrchje ostat na Otoku
U pârſcinah ſcjala ovoga
ſatvorena ljepos mnoga
U cemeru, u ſcestoku?
Ah! mlaghjahna Djevojciza
Ostatlìchje uſdisaje,
ſasve tvôga Zarstva dàje
Svîm priklona ſluſcbeniza?

Glju. Ah! ne rezi tòjse ikada,
Ah! nebuddi vjek istina,
Da u kragljevstva, koîm vlada
Moja svjetla vlast jedina,
Verna sluga nachi budde
ſà svû platu, gorke trude.

Sârzèmùchju tvârghje, i jace
Ja svesati usam' novîm,
Ranìtgàchju vechma pace,
Svemoguchîm' strîlam' ovîm':
A nekàse pak po silli,
Ako usmosce, òd gne odîli.
Ven. Neka Teseo od svê poghje
Pogârghjene vjerenize,
Isctom da vlast tvê desnize
Gnoj na pomoch blaga doghje.
Glju. Od goruchja plama u sebi,
I od moguchieh ovieh strjilâ,
Cini scto hoch, Majko milla,
Kòjê ugodno vechma tebi.
Ven. Prie negh sunze u pucinu
sautra srake svê podunne,
Ter od svîta strane punne
Raslikosti s' nochi sghinu;
U mjestàchje vjetri ova
Po smuchjenoj saghnat vodi
Tebanina, kìsê rodj
Od Semele, i od Jova.
Takòê, sinko, vjecno vjechje
Vârh nebesaa odlucilo,
I Atlantov sìnje dîllo
Isvàrsciti poscjô vechje;
Otiscjòjê Merkurio
K' Kraglju, koi vjetrim' vlada,
Dàbi od voglje Viscgnieh sada
Glàsmu stavan navjestio.

Ti, kôm' stupaj on postavi,
Potom na ʃcjao ovi stanne,
Cin', zîch ljepe Arianne,
Dàse uʃceʃce vas gljubavi.
Ter od take cini mochi
Tvoje u gnemu vruchje plame,
Da usa, dàmu od gne same
Mir, i pokoj moʃce dochi.
Ni od takoga gljubovnika
Sladku ʃceglju, plam cestiti
Budde ljepa pogârditi,
Alli ostavit do vîk vîkâ.
Pace ucini, da sve ine,
I radosti, i gljubavi
Vechje u ʃabit ona stavi
Ziech poʃcjude te jedine.
Glju. Smirìse misao tvâ, Majko mâ gljuvena,
Gorjètchje oba dva s' jednoga plamena.
Gljubàvsam ja milla, kletvòmti obitam,
Vârh luka, i strjilâ, kû cinim voglno sam.
Ven. Pò nacinu ljepu ovakom'
Kolizìchje, o Gljubavi,
Po dobitnoj vrjednoj slavi
Nebo uresit novom ʃrakkom?
Jur ù poglieh punnieh ghiʃde
Sred kîeh sunze kram svoj ima,
Vighju meghju svjetlostima
ʃlatan vjenaz cinit ʃvîʃde.
Alli koja bukka ovo
Od trubagljaa, i od glasâ

Povſjetarzem sàdse ukaſa,
Scto bit moſce? sctoje novo?
Glju. Ah! nut plavji kolikòje?
Punnàihje strana svaka,
Svârni ljepe occi tvoje,
Ter pogledaj, ter vigh paka.
Nebil' rekla ſa istinu,
Majko dobro moje millo,
Dàsèê morre u planinu
Punnu dubja obratilo?
Ven. Ah! ja svaki stjegh ponosni
Dobro poſnam, i sred vode;
Nuti Gârcke Voevode,
Onòê Teſeo nemillosni.
O kolike prihrabrene
Cette, svaka na ponase
S' gnim s' visozieh drjevaa slaſe,
Pod oruſcjem narescene!
Glju. Gleda' ohola cela ſgara,
Kâ ghiſdava perja rese,
Gledaj, sctiti gdje svjetlèse,
Cîm ſrak suncjan ù gne udara.
Ven. Na ſemglju eto sad postavj
Vechje stupaj svoj iſ vodâ
Plemeniti Voevoda,
Vidisclìga, o Gljubavi?
Glju. Meghju mnosctvom, kê beſ broja
Oko gnegàje od svudije,
Jòscga neſnam nachi gdìje,
Ukaſcmìgâ, Majko moja.

Ven. Gledaj, ònje mladaz oni,
Kìsê put nas uputiva,
I u veſenu ſlatu sjiva
Po odjechi, po svioni.
Vjerenizu ljepu nuti
Kako uſdârſci rukom svojom,
Ah! s' tihochjom ljepom kojom
Ghiſdav stupaj millo puti!
Nut, raſbludno ſamiscgljena
Kòsê kaſce ſva u sebi,
Kô vedrina svjetla od nebi
Liza resi gne gljuvena!

Glju. Ghgniv, i millos vechje od sàda,
Jaoh! od bude cesti svoje
Na sârdascze ſlaſi moje,
Tèrme gorka ſcjalos jada.

Ven. Da ti nastoj, mâ Gljubavi,
Blaſcenùju uciniti,
Jàchjùse u to ſabaviti
U morru, alli u dubravi.

Glju. A ja ovako ljepo dìllo,
Da po meni svârhu primi,
Nevidjènchju meghju gnimi
Stanovati rado, i millo.

SKAſAGNE DRUGO.

Teſeo, Ariadna, Svjetnik, i Skupp Bojnikâ Teſeovieh.

Skupp. Ako u kraj rjeke Iſmena
Plemeniti glas prostira
Sladkoskladna Gârcka Ljira,
Neka buddu pohvagljena
Erkulova slavna dìlla.
ſgoditìse vjeku nechje,
Dàchje mucjat grad Atene
Slavne dobiti, i hrabrene,
S' kîeh sad svietao, i pun srechje
Kràglje dobri, kìju vlada.
Pjevatìchje Kuſi bjili,
Pjevatìchje Viſe od morra,
I one, koje posred gorâ
Vode o zori tancjaz milli
Pri kladenzu u dubravi.
Tèrchje rjeti, kô poraſj
Nedobitan ſlu nakaſan,
I kô po gnem' bji ukaſan
Put, po kòmsê smiono iſlaſi
Iſ ſahoda smetenoga.
Teſeo. Viteſi hrabreni, o druſcbo od truda,
I od cjasti, kâ meni, u pomoch bji svuda,
Skoròchje svanut dan, kàdchjète dochi vi
Na ſceglni rodni stan, ponosni u slavi;

Gdi svaki cestit prem, ʃagârlit vrat ima
Gljubovzam draʃiem, sinovim millîma.
Kû rados iʃbranu, kùchjêmo cjuti slas,
Oruʃcje na stranu, kad stavi svaki nas!
Kad buddem s' vami ja pokojan vidîti
Od rodnieh ogagnâ dim k' nebu hoditi!
Skupp. Sladkòê djezu svû, i sladko, i millo
Gljubovzu ghiʃdavu primiti u krilo.
Alli magna cjaas nebudde
Gljudem, koji slavu gljube,
ʃà cjaas ljepu kad pogube
Podnositse vide, i trude.
Gdi nebesa najghgnjevnia,
Gdi svegh mora smutchjenàsu,
Gdi ù ledu, i u mraʃu
Vàlse s' valom svegh raʃbia,
Slîdìtchjèmo voglju tvoju.
Teʃeo. Dostàsmo podnîli pogube, i smechje,
Vrjemèje, dom milli da vidi svak vechje;
Da rados svak svoju, uʃciva s' gljubavi
U miru, u goju, u igrah, u slavi.
Svjet. Umârla krepos dim, beʃ snaghe ostaje,
Akòjoj ʃa trudim pokòjse ne daje.
Dobiti gârde sve, i sârza ghgnjevèse,
Ako vjenzi od slave, celàim ne rese.
Teʃeo. Na luku pôghte vi, i pomgna buddìvam
Od vojske, od plavji, jàchju ovdi ostat sam.
Ter docîm sred mraka, tmastu sjen studenu
Od ʃlatnjeh od ʃrakaa strjegljagna iʃcdenu,
Draʃièmchju pokojom, sred ljepe ʃeleni,
S'ghiʃdavom vil mojom, rasladit sve mê dni.

Skupp. Ah! blaſceni, i cestiti
Dàbi svi sni vasci bili,
Ah! da s' zorom danak bìli
Oba budde probuditi
Samirenieh u pokoju.
Scto zknegnem od hoda, ustavgljamo odluku,
Kôm svjetli Voevoda scgljènas svieh na luku?
Hodmo, neka on gnegovi
Svârhu podà sladkoj ſcegli,
Hodmo vechje, priategli,
Hodmo vechje, Viteſovi.

SKAſAGNE TRECHJE.

Teſeo, Ariadna, i Svjetnik.

Teſeo. Jaoh! kì od straha bigljegh meni
Kaſce ljepo lize tvoje,
O ſcivotu moj gljubjeni,
O sârdascze sladko moje!
Ah! raſvedri, duscjo, vechje
ſrâk lìposti pripadene,
Skoro occi tvê vidjèchje
Svjetle mire slavne Atene.
Tùchjesc, gljubi ljepa moja,
Ti Kragliza ù svjetlilu
Gospodovat sred pokoja
Vodech' sladko mlados millu.

Ariadna. Ah! dopusti, cim rodjenu
ſemglju ostavgljam, bratce, sada;
Daj, uſdahom jedniem mlada
Da pocjastim uspomenu.
ſa istinu svjes mâ sudi,
Poſnam dobro, mâ gljuveſni
Dàsu gorke tvê boljeſni
Moje mukke, moji trudi,
Alli od pârsji majke mille
Djevojciza odkinuta,
Uſdârſcjati vechje putâ
Svaki uſdah, nejmam sille.
Teſeo. Svìmjê dobit plemenita
Od nakaſni pogubjene;
Od ſahoda svîm skrovita
Sladke, i draghe uspomene:
Nu, veselo lize tvoje
Ako occi mê ne paſe,
Sve dobiti slavne moje,
Sve mê slasti gorke iſlaſe.
Ariad. Uſdisati silli mene,
Sladki bratce, ſceglja mnoga
Od iſdana Chjajka môga,
I od Majke privarene.
Jaoh! nu boles vechje ustavi,
Draghi pogled, duscjo, smiri,
Plemenitoj u tvôj vîri
Raſgovòrje meni pravi.
Teſeo. Ah! nemoſce beſ ſcjalosti
Mjesta ostavit svâ rodjena,

Tko sred pårsji beʃ millosti
Sårza nejma od kamena;
Alli vechje mlados tvoju
Smiri, ljepa djevojcize,
Ter s' gljubavi u pokoju
Tvê raʃvedri rajsko lize.
Sladku, i dragu svjetlos vrati
Suncjaniem tvîem occima,
S' mnogom srechjom kragljevati
Narodìmchjesc cestitjima.
Kraglizàchjesc svjetla biti,
Bìtchje slavno svud tvê ime;
Pràmchjesc ʃlatom naresiti,
I kamegnem pridraʃjime.
Djevojcize Gârcke iʃbrane,
Kîeh lîposti s' sunzem lete,
Dvorkignize verne, i ʃnane
Umigljeno sluʃcìtchjète.
Nu prji nego jiedna druga,
Na trenuchje tvoje ʃgledno
Jàchju letjet verna sluga,
I gljubovnik tvoj ùjedno.
Sluʃcit-tèchju, moj ʃcivotu,
Dvorit-techju, mâ gljubavi,
Ah jaoh! isctom da ljepotu
Mirnu gledam, kàmê travi.
Ah! raʃvedri lize blago,
Tvoj drágh ures raʃveseli,
O sunascze moje drago,
Kîm-mi sjiva danak bjeli.

Trud, kî dragu rados diſce
Tvôm' pogledu sladkom' sada,
Mê sârdascze, jaoh! savisce
Tuſcno mori, smârtno jada.

Ariad. Tako sladko k' sârzu shodi
Tvâ besjeda sad medena,
Jur da svaka uspomena
Rodnogàme mjesta ohodi.
S' Bogom, Majko moja milla;
S' Bogom Chjajko moj iſdani;
I ti s' Bogom ſemgljo ostani,
'U kòjsàmsê porodila.

Teſeo. Ah! Kragl koi u svîtlosti,
Kîli Viteſ svîm hrabreni
Pasce s' vechjom cestitosti
Sad od mene mac ſlachjeni?
Etòmìje dopuscteno,
Eto pogled moj uſciva
Sunascze ono raſvedreno,
Kê moj ſcivot prosvjetgliva.
Nu jur sunze prî pucini
Svîtla u morre kolla krie,
Navidechi, da jedini
Sunza môga ſrak svjetglìje.
Eto vechje dan utjece
Ciem noch pârvi mrak prostira,
Ovòê doba, na dalece
Kad od sebe svak trud tîra.
U ovo vrjeme od pokoja
Nebìsmòli i mi ôdi

Pocinuli, ljepa moja,
Gdjèse pravi mir nahodi?
Bogljenàmje nochit vechje
U divjemu mjestu ovomu,
U ubogu stanu kômu
Vla∫cni scevar krov popljechje,
Negh na morre poch' opeta
Na mû ∫latnu plav veliku,
Gdi i malahan vjetriz vjiku
S' krajem vâle svaghja, i smeta.
Ariad. Dragh, i ugodan stànchje biti,
Bratce, s' tobom va∫da meni
Meghju vihrim, gdje smutchjeni
Vàlje morski jedoviti.
Isctom dàsam tebe bli∫u,
O gljubavi mâ jedina,
Mirna bìtchju sred planinâ,
Gdi najvechje pustoscìsu.
Svjetnik. Allìmìse vidjet cini,
Alli istino vidim vechje,
Onamo u onieh sjennaa tmini,
Na cjas treptjet plam od svjechje.
Te∫eo. Ah! Pastjerski stan po srechi
Da kîgodi ono budde,
Gdi ispokoit san dru∫cechi
Sladkòchjèmo dagne trude.
A kad sine zora milla,
Opètchjèmo ∫a put draghi,
Na jutargni vjetriz blaghi
Odrjesciti jedra bjila.

Put onieh vechje stranâ
Samnom stupaj tihi upravi,
O ghiſdava mâ gljubavi,
O Kraglize iſabrana.

SKAſAGNE CETVARTO.

Biserko Ribar od Skuppa, i Skupp Ribaraa.

Biserko. Svjetletùsu, i vesele,
Vedro nebo, ſvjeſde tvoje,
Veseljie nùsu vele,
I svjetglje occi Zorke moje,
Kjîm' sârdascze mê otvorj,
Da u vjecnom' oghgnu gori.
Skupp. Jùrje sunze ugasilo
Svoj goruchi ſrak u morru,
Po nebesieh eto goru
Jasne ſvjeſde svjete millo,
Vrjemèê, druſcbo, scto cinimo?
Lov iſ morra da vadimo.
Sada skrovno, i mucechje
Na lukùvam pòchje trjiba,
Er sumgniva cesto ribba,
Cìmse od straha uſpromechje,
Kraje okkastoj raſdre mreſci.
Ter iſlaſi tuda, i bjesci.

Mìchjèmo u tó pocivati
Beʃ svjetlosti ovdi ine,
Iʃvan kùnâm ʃvjeʃde cine,
Kìmsê nebo vidi sjati,
Blaʃnech tiho u gljuveʃni
Sne prisladke skladnom pjesni.

SKUPP.

O jasnosti vedre, i ciste,
Kìmsê tamna sjenna resi,
Svjetlo blago od nebesji,
I kamegna draga vìste.
Viscgnieh pogljâ ljepe vile,
Kê u skutu bistra morra
Uʃcivate s' neba ʃgora
Vjecne vasce ʃrake mille.
ʃascto pomno vascja liza
Paʃi umárla ʃceglja mnoga,
Jur od oghgna nebeskoga
Svîm poʃcjudna gljubovniza?
Ne bji ʃato, da ʃrak milli
Vìnam ikad skrille jeste,
Er goruchje voglje njeste
Druʃieh nikad pogârdili.
Nu vi ljepe, koli prîke,
Svjetle ʃvjeʃde punne uresa,
Koje sjate sred nebesâ
Umârloga liza u vîke.
Sad kaʃcete ʃrak millosni,
Sad kriete nami svjeme,

'U sârzieh budech tieme
Sad smjeh milli, sad plac groſni.
    Ah, jaoh! ako vi ſcjudite
U gorjegnu slikovati
Jasne ſvjeſde, koje sjati
Po nebesieh svegh vidite:
    ſvjeſde od ſemglje ljepe i draghe,
Stòjte s' istom svegh prilikom,
Daſcdech' rados gljubovnikom
Pros poglede mille i blaghe.

CIGNEGNE DRUGO.

SKAſAGNE PARVO.

Teſeo, i Svjetnik.

Teſeo. Akòse od putti, mê sârze, moſcesc, (rît,
Kòchjèscsê prighnuti, kolìchjesc, jaoh! pustit,
Meghju oviem otozim, na kìèhse ne vidi,
Negh stjegne strascno svîm, klisure, i hridi,
Na ſcjalu studenu, na goloj pârſcini,
Tvû duscju gljubjenu, tvoj ſcivot jedini?
Neharnice, tèrje tvoja
Misao onu ostaviti,
Kâ ſa tebe, jaoh! slîditi
Sva ostavj dobra svoja?
Tisi krunnu, s' kôm na glavi
Svjetlasìse porodila,
Ariadna, pogârdila,
Zîchja moje, jaoh! gljubavi;
I ti, duscjo moja, paka,
Da tvoj ures samnom budde,
I zelove, i raſblude
Ostavila od rodjakâ:
A ja moch-chju, ah jaoh! dîlla
Od mramorne nemillosti!

Prosut bes tvê sad ljeposti
Na plah vjetar jedra bjila?
Jaoh! to moch-chju? sârza od stjene!
Nemislechi sred kîeh stranâ,
Gdje, i kako sad isdana
Ti ostajesc, bratce, od mene.
Sctòti vaglja, dàme stravj
Kros tu rajsku tvû ljepotu,
J dàsi usrok môm' scivotu,
Jaoh! i mojoj vjecnoj slavi;
Ako hughi svjerji od gorâ
Ja, to niscta ne marechi,
Od tebèse sad utechi
Spravgljam, duscjo, priko morâ?
(ârve

Svjet. Josc cini ratt mnogu, natjecjuch jòscse
Proch ljepom raslogu, smutchjeno sârze tvê.
Stravgljenu svjes tebi, ah! vrjeghja savisce
Plam necis ù sebi, kî tvû vlast uscisce.
Jur silnik, sasve da, prîkoran vârh svieh
Od tvôga pogleda, od mislji tvoieh.
Teseo. Gljubàvje nemilla toliko tvardîme
Vesom, jaoh! smarsilla sârdascze tuscno mê,
Da ako moja svjes isctèga odrjescit,
Mukku, trud, i boles cjujem, jaoh! sa umrît.
Allimi vechi jad sadava strascni grjeh
Od vjere, koju sad pogârdit ovdi htjèh,
(koj,
Grjeh, vajmeh! sasma prîk, sa vjecni nepo-
Kî nechje stavit vîk u sabit scivot moj.

Svjet. Pod poslub gljuveni cîm budde sârze stat,
Istine mòchmu nji raſvidjet, ni poſnat.
Pogârdit vjeru onu grjeh nije nikada,
U oghgnu sionu uſceſcen, kòju da;
Er kletva nije toj, gljubovnik kû tvori,
Mladizi ghiſdavoj, u bludu cim gori;
Pacèkse moſce rjet, gledausci k' istini,
Dàê kripos, i pamet, kàdse od gne promîni.
Teſeo. Od vechjèje na sem' svîti
Tvârde, i vârle taj naravi,
Tko od uſaa od gljubavi
Moſce odrjescen svegh hoditi.
Muccno moſce da promjini
Blaghu odluku mislim prikom,
Tko dragh pogled, jaoh! silnikom
Od svoieh ſcegljaa ucini.
Svjet. Ako uſmnoſcnos s' kôm uſrastj,
I kragljevsko sârze tvoje
U poſcjudah sada stoje
Od uresa vedre cjasti;
Ako szjenisc vjecnu slavu
Ti ne magne u ſcivotu,
Neghli ſcensku tuj ljepotu,
Kû spovjedasc tac ghiſdavu;
Ah! nu sctòchje rjet od tebe
(Uſmi samnom mislit sada)
Bani, i Kragli, kièmse vlada
Micene, Argo, Sparta, i Tebe?
A to, videch' sred tvojega
Svjetla grada stat Kraglizu

Pobjeguchju Djevojcizu,
Dosclu iſ mjesta iſ tughjega.
Slavnàê hvala ojudne mochi,
(S' podsmjehòmchje govoriti)
Dobitnìkse oglasiti
S' tughje vârke, i pomochi.
Tako ſcenska gljubav prîka
Tvôj hrabrenoj vlasti vechje
Svjetlu ſelen potamnjechje
Od bojnieh lovorikâ.
Kâſcmi, kòchjêsc podnjet mochi,
Da u tvôj slavi gleda Atena,
Gdi kon tebe bludna ſcena
Stoi u dne, i u nochi?
Bìtchjesc uſrok, ghgnîvna s' toga
Mârmorechi da iſrece:
Dalli ova krunnu stece
S' huda dîlla necjasnoga?
Dalli vârh nas vlast prostire,
I Kraglizàê primoguchja
Jednà ſcena, jaoh! bjeguchja,
Beſ posctegna, i beſ vîre?

Teſeo. Ah! kâ ſceglja sad na svjeti
Od gljubavi, i od cjasti
Smechju cini svojom vlasti
U sumgnivoj môj pameti!

Svjet. Nu tuj prirok tvoj ne vârsci,
Ni nasc prîkor, Gospodine;
Èrsu hughje stvari ine,
Kê josc jeſik moj uſdârſci.

ʃcjalosnjìmsu majkam svîma
(Scto nasc opchjen jad uʃroci)
Tuʃcna sârza, placne occi
ʃa draʃiem porodima,
Kieh ces huda htjê iʃnîti,
S' kèsmô joscte svi poraʃni,
Da gne brattu, ʃloj nakaʃni
Proʃcdârstvòse gnim' nasitti.
Ah! nu misli, kàê tvâ ʃceglja,
Kêli nasce, jaoh! nevoglje,
Cîm ti stavgljasc na pristoglje
Sad kchjer Kraglja nepriateglja.
Tvoji gradjani s' kîm pogledi',
S' kîmli sârzim' gledatìchje,
U svjetlosti slavne srichje
Hudi uʃrok sve gnih ʃledi.
Ah ʃcjalosti! ah prîkora!
Dàse gane stanaz kami,
Kragljevàtli meghju nami
Nascegàchje kchi ʃlotvora?
Kôm ʃa harac ʃao savisce
(Ah jaoh tuʃcna uspomena!)
Nascja djeza neodhragnena
Svako lìtto dana hìsce.
Ah! ter jedan ʃrak na svîti
Tamna liza umârloga
Ljepu svjetlos od raʃloga
Moch-chje dotle ʃasjeniti;
Da kragljevstvo, i cjaas tvoju
ʃaboravisc ti neredno

ſa ſceljegne tascto jedno
Chjud visoku gârdech svoju?
Teſeo. Cîm mogu otvorit na sunze occi mê,
Nechjèsc nighda rît, u njedno ſnaj vrîme,
Da ſceglje ijedne vlast vechjàje u meni,
Negoli svjetla cjast, kôm slovu moje dni.
Gospodstva, verni moj, dostojan cjovîk nji,
Kî sluga vogli svôj tamnàse ucini.
Svjet. Ah! kô svjes mâ grede u miru s' vesegljem
S' raſumne besjede, s' hrabrena sârza prem!
O kreposti plemenita,
Na nebùse kâ nahodisc,
Odkle u svjetla sârza shodisc,
Od Kragljevaa segaj svîta:
Gdi s' oruſcjem budde dochi
Svemoguchja tvoja silla,
Nejma gljubav, ni gne strîla,
Jad, ni omraſa njedne mochi.

SKAſAGNE DRUGO.

Poklisar, Teſeo, i Svjetnik.

Pokl. Pomorzîsu vjescti, i ſnani,
Tvoîm' plavim' kjî vladaju,
Spravni, samo scto cekaju
Tvê doscjastje, Kraglju iſbrani.

Po nebesieh jùrse cjuje
U blagh nacin, dragh, i sladak
Scjuscgnet gneki ghiʃdav bladak,
Kî na pùtnas svieh klikuje.
Teʃe). Opeta, verni moj, vratise, tèrchjesc rît
Vitesckoj druʃcbi svoj, da s'gnima sàdchju bit.
Kô vidisc, kaʃci svîm, dàsàmse digô ja,
I dàse jur k' ʃcjalim stupaj moj pribliʃcja.
Ah! odklìse djelit trjebi!
Djelimòse, hodmo vechje;
Gorka mukko punna smechje,
Kû mê sârze chjuti u sebi,
I ti samnom dòchse spravi,
Jaoh! ter vjèkme ne ostavi.
Svjet. ʃcjalosne boljeʃni na svîtu nije te,
S' vremenom koju dni napokon ne skrate.
Nu vele prie od svieh, kènâm jad gork cine,
Od ranâ gljuvenieh mukka, i trud poghine.
Teʃeo. Menìse nehaje, da vrime, alli smârt
Rannu ovu, kojàje u sârzu, budde stârt.
Alli, vajmeh! da ostane
U ovakoj hudoj srechi
Sred pustoscne ove strane
Moje dusce dio vechi;
Da ostane djevojciza
Kragljevskoga od plemena
Sred klisuraa, i litizâ
Ovdi od mene ostavgljena:
Taku u sebi boles chjutim
Da ja neʃnam, zjech gorkoga

Odjegljegna, kòsê putim,
A ne umrem prie toga. (imat,
Svjet. Vedrina tvâ nemoj zjech toga strah
Viscgnàchje millos gnoj podpunnu pomch dat.
Tìmsê opet vratitchje na mjesta svâ rodna,
Vesela s' te srechje, i svoîm ugodna,
Cestita gdi paka, sve dnìchje svoje vidît;
Er millos rodjakaa nemoſcèse uvrîdit.

SKAſAGNE TRECHJÊ.

Pelinko, i Skupp Ribaraa.

Pelinko. Nevoglniem putnizima
Pocinuti nije mochi,
Svegh po tamnoj idu nochi
Draghe, i tihe sne druſima,
I pokoje smetajuchi.
Skupp. Illi na istok sunze sine,
Illi u signe morre ſaghje,
Da od misljì pokoj naghje,
Kêmu u trudu stati cine,
ſaman iscte tkogod vlada.
Nu jur ſvjeſde blîde ostaju,
Bjelom rukom jasna zora
Od koraglja vrata otvora,
Sred istoka koja sjaju
Cistîm ſlatom narescena.

SKUPP.

Zoro ljepa, zoro bjela,
ʃlatnîm stupôm nebo uresi,
ʃrak objavi,
Dan donesi;
Hodi vedra, hod vesela,
Gljubovnika starza ostavi.
Bogh suncjani staviòje
ʃlatnu uʃdu svîm kognima,
Jur iʃ morra ʃrake svoje
Mechje, i k' nebu put uʃima,
Da sne iʃaghnu tamne avjima,
Otvorene trepte occi,
Prostri prostri ʃrak s' istoci,
U kòmnàmsî dan donjela..
Zoro ljepa, zoro bjela,
ʃlatniem stupôm nebo uresi,
ʃrak objavi,
Dan donesi,
Hodi vedra, hod vesela,
Gljubovnika starza ostavi.
Noch s' mjesezom, i ʃvjeʃdami
Skuppiusc' tmastu svû koprenu
Drugo nebo svoîm igrami
Ide uresit nosech sjennu;
Zvjet na busu klјê ʃelenu
Sunze prosi, rosu pita,
Hodi draga, hod cestita,
ʃemgljatèsèè uʃcegljela.

Zoro ljepa, zoro bjela,
ʃlatniem stupôm nebo uresi,
ʃrak objavi,
Dan donesi,
Hodi vedra, hod vesela,
Gljubovnika starza ostavi.
Tih kladenaz romónechi
ʃove svîtlos dana draga,
Slaviz perja svâ cistechi
Vârhu ghnjeʃda pjesni slaga,
Na pârscjagne bladka blaga
Sladko trepti vârh od morra,
Tanze vode vile od gorâ
Resech zvjetjem vedra cela.
Zoro ljepa, zoro bjela,
ʃlatniem stupôm nebo uresi,
ʃrak objavi,
Dan donesi,
Hodi vedra, hod vesela,
Gljubovnika starza ostavi.

CIGNEGNE TRECHJE.

SKAſAGNE PARVO.

Ariadna, Koraglka, i Skupp Ribaraa.

Ariadna. ſasve dàme vjera mnoga
Tvârdi, i gljubav privelika
Od svjetloga Kraglja moga,
Od dragoga vjerenika;
Isctom u sni, i u javi
Sred sârdacza, jaoh! sumgniva
Mraſan gneki strah boravi,
Kî vas ſcivot obujmiva.
Da nji ovo môj mladosti
Jadni glasnik, i tuſcbeni,
Jaoh! od mukke, i ſcjalosti,
Koja dochi ima meni;
Kî smutchjenoj dusci mojoj
ſlu bojaſan nosi sada
U strahochi ſloj gnekojoj,
Kàmê hughje svegh pripada.
Skupp. Cesto gdi ima scteta prjeka
Doch po uredbi viscgnoj hârla,
Cini otajna pripas gneka,

Da goneta svjes umârla,
Prorociza od ʃla svôga.
Ariad. Jaoh! josc svjetlos zorna milla
ʃrak ne slasce s' neba ʃgara,
Kad, buddùchse probudila,
Iskah môga gospodara;
Po pernizi bjeloj mani
Stòkrat prostrjeh ruke oboje,
Jeda tuʃcna u kôj strani
Naghjem pokoj dusce moje.
Koragl. Kebjerze milla raʃlogh nije,
Dàse lîpos tvoja smeta;
Dragh raʃgovor uʃmi opeta,
Kragl vjerenik bliʃùtìje.
Istinòê poscjô k' ʃcjalim,
ʃa prigledat plavi svoje,
I ʃa vidjet mirno kòjê
Signe morre s' tisîm valim';
I ako vechje draʃi, i sladzi
Sred blagochje, i tiscine,
ʃa vasc pùtse cjuti cine
Pomochnizi zorni hladzi
Ariad. Alli posred nochne sjenni,
Jaoh! sctòmìse muce ukrade,
Sctòme ostavglja samu sade,
Scto ne vrachja jòscse k' meni?
Koragl. Od ljeposti poman tvoje,
Tihîm stupôm ònse odîlj,
Da ne smete sanak milli,
I ugodne tvê pokoje.

Mislech' netom jedra stavi,
Hàrlo opeta pòte dochi,
Neka brodit budde mochi,
Kî cjas stupisc ti na plavi.
Ariad. Svèè tako istino, kô veli rjec tvoja,
I da, jaoh nji ino, vjerovat hochju ja.
Ako kadgod s' tvê ljeposti
U sàrdaczu stràhje ovomu,
Vjerenice draghi, prosti
Goruchjemu oghgnu mômu.
Skupp. Vaſda uſa, svèghse boi
Mlados, kàjè ſatravgljena;
Nu htjèj, danas vlast gljuvena
Da bojaſan tascta broi,
A uſagne istinòse.
Koragl. Nu ako podat uſaſnaju
Glase istine tvojoj ſcegli
Ribari oni priategli,
Koji ovdi pribivaju.
Ah! takòvam svegh kaſale
ſvjeſde cestit ſrak veseli,
Prie zore vidjesteli
Koga ovuda sit na ſcjale?
Skupp. Pripravila prèmse bîscc
Zora gonit tmine od nochi,
A ovdise ustavisce
Dva vit ſa cjudne mochi,
Od ovlèse odjelisce;
Tòmse vidje k' gnim pridochi
Jedan bojnik, i kô rjesce,
Uprav luke put uſesce.

Koragl. Da cjusteli vi po srechi
Bliſcgne ſcjale gdi ſamnîti
Na trubagljaa glas, aliti
Na kî ini vapaj vechi?
Skupp. Ni u bukkah, ni u glasjih
Muklîh trubâgl bojna bjesa
Sklàdse smete pjesnji draſjih,
Ni tiscina nochna uresa;
Na svjetlosti ſvjeſdaa blaſjih,
Pod vedrinom od nebesâ
Provelismo mirne cjasse,
Druſcech pokoj dragh uſàse.
Koragl. Ah! scto vechje sada tebi,
Draga kchjerze, sumgnu uſroci,
Raſveseli ljepe occi,
ſamiscljena joscsi u sebi?
Jeda neſnasc u ſamnjegnu,
I u kojoj buzzi stane
Nebo, i ſemglja s' svake strane,
Kàdje vojska na djegljegnu?
Ariad. Sladko ufagne, s' kîm boravi
Ah jaoh! ſceglja moja sama,
Od sàrdacza tùsi mama,
I dragh vjetriz od gljubavi.
Gljubkotìme, jaoh! i millo
Od svud blaſnisc, i gnegujesc,
Neka samnom svègh stanujesc
Hodi, hodi u mè krilo.
Hodi ufagne, hodi raju,
Hod blaſcenstvo mê veliko,

Trudne pârsi, ah! koliko
Dobrovoglno stànti daju.
To nebesa millostiva
Nascla svaka ʃceglja tvoja,
Povedìme, draga moja,
Gdi sunacze moje sjiva.
Povedìme, gdi od môga
Sârdaczàje dio draʃci,
Ukaʃcìmi, jaoh! ukaʃci
Vjerenika gljubjenoga.
Jaoh! od ʃceglje duscja pôje,
Povedìme vechje sada,
Gdìchju pokoj nachi mlada,
Gdìchju vidjet dobro moje.
Koragl. Mirno sârze, vedro lize
Vechje objavi, ter upravi
K' morru stupaj tvoj, ghiʃdavi,
O kragljevska djevojcize.
Ariad. Priateglska druʃcbo s' Bogom,
Veseo vecer, jutro millo
Dàbi vami dohodilo
S' cestitostim vaʃda mnogom.
Skupp. S' Bogom, i ti pogh, cestita,
Gljubav dvorna, draga, i milla
Tvôm' sârdaczu samirila
Dni smetene, trudna lìtta
Vjecnom, dragom svôm radosti.

SKAʃAGNE DRUGO.

Biserko, i Pelinko, i Skupp Ribaraa.

Biser. Da da' viscegne vlast desnize,
Da od srechje danas bude
Prorok sàrze mê ne budde;
Ah! nevoglna djevojcize!
Pelin. Nu tkojàte stvar pripada?
Sctòti ʃcestok trud uʃroci?
Scto k' nebesom diʃcesc occi,
Pak uʃdiscesc kô pun jada?
Biser. Jàse boim s' mudrîm svîttom
ʃasjedami, i privaram,
U pameti koje stvaram
Mlaghjahniem onîm lîttom.
Zich tolike, jaoh! ljeposti
One svjetle svîm gospoje
Od bolesti, i od millosti
Skoncjavàse sàrze moje.
Pelin. Ah! Biserko, odkli iʃhodi
Taj bojaʃan, kàtê jada,
Toj odkriti nami ôdi
Ne buddìti muccno sada.
Biser. Ah! Viteʃa vi onoga
Docjusteli svi veljegne,
Koi s' mnogo sad raʃlogâ
Pospjescjasce odjegljegne?

Josc ná pamet stavistèli
Cine, kèmû drughi ukaʃa,
Gorku ʃcjalos, jad dreseli,
I uʃrok svôga vas poraʃa?
Pelin. Vidjeh sve, i kako raʃumjeh svjesti môm
Pridobit onako megbju snom, i trudom.
Stavgljàmse od toga, svèmise ucinj
Prji dana bîloga, da onako u tmini
S' moguchieh besjedâ ʃcjalosno usvigljen,
Djelìtse ureda jedan bji usigljen.
Biser. Da jesteli pak vidîli,
Kî u trudu jadovitu
Skoncjavasce strah nemilli
Gospoghju onu plemenitu?
Ne cjustèli s' uʃdasima
Gne govore placne svîma?
Skupp. Jaoh! scto kaʃcesc tinam sada!
Ah jaoh! sctònam spomenivasc!
O Mladize punna jada,
U nevogli kâ pribivasc,
Sad, bojaʃan tvâ ʃcestoka,
Poʃnam, da nji beʃ uʃroka.
Pelin. S' besjede moguchje usigljen na to bit,
Uʃdisat goruchje, i s' tièmse svîm djelit!
Jaoh! nochnòse odjeliti
U ʃcjalosti, i u vaju,
Na ovakom pustu kraju
Ljepos dragu ostaviti,
Nije beʃ svjetta toj nikada,
O nevjerni svjete sada.

Biser. Ah! kê sârze, viscgni Boſce,
Tolikòê beſ millosti,
Da ovolike, jaoh! ljeposti
Ostaviti sada moſce
Na Otoku pustu ovomu!
Skupp. Ljepotàse tuj ne szjeni,
Millos blaga nejma sillâ,
Beſ lukàje, i beſ strilâ
U neszjenni Bogh gljuveni,
Gdi ohola hlepgna od cjasti
Sârza gori svojom vlasti.

SKUPP.

Srechnitìsmo mi vârh svieh
Gljudji, koîh sunze obtjece,
Vjek vodechi na dalece
Od gradovaa oholieh.
ſabavèsu nasce opchjene,
Mirno vodit krotka stadda,
Gdi sred travnîh vru livadâ
Vode bistre, i studene;
Illi u morskó metat krilo,
U tiscini cîm ne raste
Vârsce uresne, mreſce okkaste
Njemom' jattu hitro, i millo.
Nam sred mirnîh sârzaa vjiku
Neumièse ustaviti

ʃcjalos, ni trud jadoviti
Kroʃ nerednu misô prîku;
Ni vjik ovdi smesti moʃce
ʃcestok ʃakon hude sille
Od gljuvene slasti mille
Draghe pokoje, i raskosce.
Sviѐhnas gljubav vodi, i vlada,
I scto od gne mi imamo
Naruceno, ono samo
Nàscje ʃakon, i drum sada.
Jedan sladak posmjeh nami
ʃceglju svaku samiriva;
Nejma ʃrakke, kojom sjiva
ʃa nas ʃlato, ni dragh kami.
Ah! a koja ikad blaga
Vechja, i ljepscja svît ukaʃa,
Od jednoga rusa vlasa,
Od jednoga liza draga?
Nàmsu od Zarstvaa svîtljih slave
Tamne vidjet, i cemerne,
Ugodnѐsmo slughe, i verne
Od ljeposti prighiʃdave.
Nu ti ponosni, i oholi,
Koi s' nascjih krajaa pochi
S'ad ukradom priko nochi
Spraviòsi skrovno toli;
Tamo, gdi gresc stolovati
U privedroj velikosti,
Bârʃcek josc-chjesc pun ʃcjalosti
Misao hudu proklinati;

I ſapleten pomgnam prîzim
Sladko gorjegne od onoga
Jaoh! pogleda priljepoga
S' uſdasima ſvat velizîm.

CIGNEGNE CETVARTO.

SKAʃAGNE PARVO.

Glasnik, Pelinko, Biserko, i Skupp Ribaraa.

Glas. Ako Viscgni s' neba gori
Iʃ desnize svemoguchje
Strîle oghgnene, i goruchje
U treskovieh ne obori;
Troʃubje ako vârlovito
Silnieh ostji zjevi zârne
U kollovrat ne obârne
Sve kragljevstvo valovito;
Ako ona plav nemilla
Od morràse ne proʃcdrie,
Od kùklìse ne raʃbie
U tisuchju mârvaa, i djilâ;
O Bogovi, prostitchjète,
Ja vjerovat nechju ôdi,
Dàse pravda sad nahodi
U sred vasce strane svete.
Skupp. Stvàrje ljepa, i kreposna
Cjovjek, mucjat kî umie,
Kad velika, i jakosna
Rasârʃcbàga pridobie.

ʃa vàʃdàse jednom pusti
Kami iʃ rukaa, rjec iʃ ustji.

Pelin. Pod pristogljem Boʃciem stoi
Gori pravda neozkvârgnena,
I ako kadgod kasna, i ljena
Hârlo stupit ne nastoi,
Kolikòse tiscia diʃce,
Vârglja, i precja toli stiʃce.

Glas. Ako jeʃik iʃvan sebe
Sad govori beʃ raʃloga,
Ghgnîv, i millos, ah, jaoh! mnoga
Opravìme, Boʃce, u tebe.

Biser. Kî pravedan ghgnìvte jada,
I raʃgara gljuto odvisce?
Ciàli millos ganu sada
Sârze tvoje da uʃdisce?

Glas. Jedna ljepa djevojciza,
Od kê neʃnam zora bîla
Jelli ikada objavila
U istoku draʃcja liza,
Ostavgljena jad svoj vika,
Jaoh! iʃdana tuʃcno pace,
Odjegljegne hudo placce
Od nevjerna gljubovnika:
Ter goruchieh sred uʃdahâ,
Tako sladke tuʃcbe cini
ʃa jedrima po pucini,
Koieh nosi silla plaha,
Da ja neʃnam, jaoh! ʃa millos,
Kòsê vjetar ne ustavi,

Kòlî na tragh tamne plavi
Ne ʃaghne opet morska sillos;
Alli sunze kô ne skrie
U ʃapàdse vjekoviti,
ʃa strascivu ne vidîti
ʃgodu, kojoj slike nije.
Pelin. Umârla uʃagna popràvsu laʃciva,
Sumgna, i strah vighju ja istìnse odkriva.
Da kako, htjèjmi rît, mogosce beʃ bukke
Tolike plavi iʃit ujedno iʃ luke.
Glas. Nèda trubgljam glasa dati,
Nu mucechja svîm ʃlamegna
Stavj od svôga odjegljegna
Tad himbenik domiscgljati
Pelin. Privarit jednoga, kisê uʃda, lasnòje,
Nu plata od Boga svakomu svâ dojê.
Biser. Da nu tuʃcna gdi nesrechje
Od svùdjèsu tako stisli,
Jaoh! scto cini, jaoh! scto misli,
Usctòse uʃda sada vechje?
Ah! svènam scto vidj, i svescto sliscja ti,
Mogljùtc, sad slîdi podpunno kaʃati.
Glas. Na onomu golom' kuku,
S' kôga opchim odiʃgora
Prostiruchi s' târstim ruku
Varat ribbe u kraj morra,
Ne prie vele, negh' s' istoci
Zorni ʃrazi dan ukaʃcju
Otvorene dârʃcjah occi,
Pomno cignah mreʃcjam straʃcju.

Alli eto meni objavj
U jedihni hìpse tade,
Od visozieh gdìse plavji
Jedra drîsce, sidra vade.
Prem da od kraja na dalece
Strjegljaizu bjehu od luka,
Kàdme gljuto, jaoh! posjece
Glas nevoglne pun jauka;
Koi bji tako tuſcjan cjuti,
I tolike pun ſcjalosti,
Dàmi svàse kârv u putti
Smârſnu, i sledj od millosti.
Obrachjàmse, i po ſcjalu
Vidim hodit djevojcizu,
Jaoh! od truda vechje pallu
Placnu u ſgledu, blîdu u lizu.
Ah! od kôga bjesce jada
Mekahniem gne stupaim
Osctro, i tvârdo stjegne tada
Pomorskiem bliſu kraim!
Od bolesti oblak kîli
Smârknut sasma, smeten svjime
Gne prilike ſrak primilli
Pokrivasce u toj vrjime!
HOJA, LERO, DOLERIE,
Na kletvùvas ſovem doli,
Da vidjegna nighda prie
Cjoêk ne ſgleda túſcna toli.
U vlast vjetra raspustila
Bjesce ſlatni pram niſ plechi;

A occi placne obratila
K' morru hârlo svegh târcechi;
Jaoh! a ruke prostirasce,
Pobjeguchje one plavi
Jeda tuſcna, kô mogasce,
Da ſagârli, da ustavi;
Koje gluhe na gne tuſcbu
Valovitoj po pucini
Plaha vjetra naglu druſcbu
Dostiſahu u bârſini.
Biser. Ah! Mladize, odasvudi
Kû nemilla srechja tjira,
Popràvtìte udes hudi
Donji na kraj nasc ovdjira.
Glasn. Nu tekuchi kako dôje
Gdi parſcinu morre place,
Od hârline plahe svoje
Tjek uſpreſce, stûp uſmace;
Tere glasom tuſcnîm klice,
Vapiuchi u ſcjalosti:
Obratìse, nevjernice,
Jaoh! k' iſdanoj môj mladosti.
Jaoh! kî grjèhte moj odnosi,
Obratìse, ah! obrati,
Vigh nevjeran kolikòsi,
Jaoh! jesàmli ja vjernàti!
Kô dovârscj govor ovi,
U morrèse sva ſapaſj
Velech placcjuch: o valovi,
Iſ vàslìsu moji poraſi?

Ah! valovi, sasma viste
Nemillosni meni sada,
Sctòmi stupaj ustaviste,
Da ne tonem prescno mlada?
Neustavgljate misao prîku,
Kàdmi ſcivoj nije mochi,
K' nemillosnom iſdajniku
Neka mârtva buddem dochi.
Sctòste ſcivoj ſabranili,
Daj toj mârtvoj dopustite,
Dàme vidi moj nemilli
Voditème, jaoh! vodite,
Dàme vidi, dàme poſna
Raskinutu na stô djilâ;
Ah! gljubavi mâ ſcjalosna,
Ovòlìsi ſasluſcila?
Prista, i opet tjek priuſe
Scto hârljie moſce, i plasce,
I nesvjesna u vodùse
Naglo vechje sunivasce;
Kàdjoj, kô bji nebu ugodno,
Prispje u pomoch ribaar' cetta,
Iſ valovaa kjî slobodno
Iſescèju na ſcjô opeta;
Tu umorna, i utrudjena
Uſdiscjuchi svegh na cjasse,
Kô snjegh bjela, i studena
Snagu iſgubj, jaoh! skoncjàse.
Biser. Tuſcne ſgode, ah ſcjalosti!
Ah privari vârle, i prîke!

Jaoh! dostojne od millosti,
I od grosna placcja u vîke!
Da scto paka sljidj vechje
Od tolike vaj! nevoglje,
Od tolike hude srechje,
Kànâs pored s' tobom koglje?
Glasn. U narucja millostiva
Od priategljaa onieh tada
Vechje mârtva, neghli sciva,
ʃa mallòse spustj mlada.
Pak opeta plakkat uʃê,
I toliku slas uʃrocj
Ljevajuchi groʃne suʃe
Iʃ oneʃieh ljepieh occji,
Da ne samo sârza, i dusce
Omekscjàtchje, nùbi rekô,
Stjegna u morru, kàsê dusce,
Kami, od gljuti kìsèê odsjekô.
Podnjet vechje nèbji meni
U ʃcjalosnoj gledat ʃgodi
Oni ures boʃcjanstveni,
Tiem obratih stupaj ôdi.
Skupp. Nevoglnàti mòʃcse rîti,
O mladize ljepa, i milla,
Sred raskoscna kojoj krila
Strîl svoj toli jadovîti
Stavglja uredba prîka, i huda.
Ah! u ovoj sad pustini
Tkoi ʃcivot bìtchje tebi?
Beʃ uſagna, tuʃcna u sebi,

Scto da misli, scto da cini
Nepokojna mlados tvoja?
Ako od tebe goru uſljesti
K' Viscgnîm millos neuſbudde,
Nemoſcèse ſnat, kô hude
Svârscitùchje, jaoh! bolesti,
I tolizi raspi tvoji.
Ah jaoh! ako sred svîtlosti
Vedrjih Kragljaa slave, i dike
ſamernèsu, i velike
Varke, iſdajstva, himbenosti,
Nàscje ſcivot cestit svjime.
Ovi otozi svàsu nascja
Milla rados, gdìnam cjassi
Lete mirni, gljubki, i draſi;
Ni nas smeta, ni poraſcja
Vruchje ufagne, strah ledeni.

Glasn. Akòme occi ne varaju,
Ovo svjetle djevojcize;
Ah! kô tiho stupa u vaju,
ſcjalosnòti gnèje lize!

SKAſAGNE DRUGO.

Ariadna, Koraglka, i Skupp Ribaraa.

Ariad. Neustavgljàjte, ne dârſcite,
Komu vechje nji ſcivîti,

Umrît, umrît, jaoh! pustite,
Pustitème, jaoh! umrîti.
Ter tkòchje u ovoj hudoj cesti
Raʃgovòrmi kî donjeti!
U ovoj gljutoj, vaj, bolesti
Pustitème, jaoh! umrjeti.

Skupp. ʃaman iscte, i nastoi
Svjes umârla, gljudski jeʃik,
Da raʃgovor poda, i lîk,
Gdi beʃ svârhe ʃlòse goi.

Ariad. O Teʃeo, moj Teʃeo,
Moj, er mòjsi, jaoh! svakako,
ʃasve occima moîm tako
Svîtlos dragu dàsi uʃeo.
Obratìse, moj ʃcivotu,
Obratìse, ah jaoh! Boʃce!
Da tvoj pogled vidjet moʃce
Gnekad rajsku tvû ljepotu!
Onu, zîchja sladke tvoje,
I jedine, jaoh! gljubavi
Rodno mjesto kâ ostavj,
I kragljevstvô slavno svoje;
I kâ mârtva s' gorka vaja,
Josc jestojska ʃvjeri ohole
Ostavìtchje kosti gole
Na pârʃcinah segaj kraja.
Ah! mâ ʃcegljo nemillosna,
Jaoh! o Boʃce! dàtìê ʃnati,
Kòsê mucci, i scto pati
Ariadna tvâ ʃcjalosna;

Bârſcek, bârſcek s' moîh ſalâ
Tùbi millos ochjutio,
Dàbi kaſan obratio
Jedra josc put ovîh ſcjalâ.
Nu s' vjetrizim blaſîm millîm
Ti sad cestit broddisc morre,
A ja tuſcna svàkcjas gorre
Beſ uſagna ovdi' zvîlim.
Tebi Atena spravglja u cjudîh
Sprave punne velicine,
A ja puste vârh pârſcine
Pichja ostajem ſvjerji hudîh.
Tebe rodjaka oba tvoja
Veselìchje ſagârliti,
A vas vechje ja vidîti
Nechju, Chjachko, Majko moja.
Skupp. Ah! sârzèmi svèse zjepa
Na nevoglnu svârhu, koju
Vidim letjet mlados tvoju,
O nesrechna, koli ljepa.
Ariad. Neharnice, gdìje vîra,
Gdìsu kletve, kê cignasce,
Da beſ mene nemogasce
Cjas pokoja nach, ni mîra?
Ovelìsu, jaoh! nevoglje
Nacini onji, s' kîm obechja,
Dàchju sjesti svjetglja, i vechja
Moîh starîh na pristoglje?
Ovòlìsu krunne jasne,
S' koîm resisc prame moje;

Scibikàli svîtla ovòje,
Kû Kraglize nose oblasne?
Kamegna ovo beʃ prozjene,
I ʃlatàsu privelika,
Ostavìtme da ʃvîr prîka
Svoj na meni glad iʃcdene?
Ah! Teʃeo, moj Teʃeo,
Skoncjàtlìchjesc u nemiru
Onu, kùsî ti na vîru
Iʃ rodnoga mjesta iʃveo?
Ah! ʃcjudjeni moj pokoju,
Ah! ʃcivotu moj iʃbrani,
Podnjètlìchjesc, da ʃamani
Placcjuch pitam pomoch tvoju?
Ah! sve dobro mê pod nebi,
Bratce, tèrchjesc ti pustiti
Ariadnu tuʃcnu umrîti,
Slavu, i ʃcivot kâ da' tebi?
Skupp. Tolikàju boles kosi,
Da neposʃna punna jada,
Er ujedno s' molbam sada
Uʃdahèjoj vjetar nosi.
Ariad. Ah! nê samo odgovora
Na mê tuʃcbe da ne daje,
Nuse gluscji kaʃce dàje
Od kamegna gljutjih gorâ.
Silni vjetri, vihri plasi,
Sred valovâ, i treskovâ
Vàscga urnebes dno valovâ
Tisni, udusci, i poraʃi.

Strascnìh ribaa jatta vârla
Hârlîm plovom doletite,
Tjelom hudîm da punnite
Jaſovitîh ponor gârlâ.
Ah! kâ nesvjes, tuſcna, ovòje,
Kuda sârnem s' bjesom hudîm,
Jaoh! scto pitam, jaoh! scto ſcjudim,
Kèsû ovo rjeci moje?
O Teſeo, moi Teſeo,
Moj, er mòjsi, jaoh! svakako,
ſasve occima moîm tako
Svjetlos dragu dàsi uſeo.
Njesam, njesam, jaoh! ja ono,
Jaoh! ja ono njesam bila,
Kàsâm ghgnîvna iſustila
Govoregne usiono;
Govorìlje mukka prîka,
Govorìlje boles mnoga;
Bji jeſika govor môga,
Ne sârdacza, jaoh do vîka.
Skupp. Ah! ovòje gljubav prava,
Neka svìtjû s' cjudom paſi;
Nevogljàte cîm poraſi,
Ah! ljepoto prighiſdava,
Neumièscse rasârdîti,
Ni s' osvetom ſla prositi.
Ariad. Ah! nevoglna, jòscli dajem
Mjesto ufagnu iſdanomu,
Gljuven ogagn ter u mômu
Sârzu ugasit josc ne hajem?

Naragana, nepokojni
ʃcivot vodim josc ovuda,
Gorim? ne ne, smârti huda,
Ti plam úgas' nedostojni.
Draghi Chjachko, Majko milla,
Dvori svjetli zarstva môga,
Gdi od ʃlata pricistoga
Koljevkùsam ja imala;
Slughe spravne mojoj ʃcegli,
Dvorkignize verne meni,
O rodjazi moji gljubjeni,
O ugodni priategli;
Pogledàjte, gdìsam mlada
Dovedena s' hude srechje,
Ter ʃa millos moje smiechje
Proplaccite samnom sada;
Pogledajte, od kolika
Uʃròkmìje, jaoh! nemira,
Moja gljubav, moja vîra,
I druʃieh privar prìka.
Ah! ovaku platu stiʃce,
Svoj ovako ʃcivot gubi,
Tko dragoga sasma gljubi,
Tko vjeruje, jaoh! savisce.
Koragl. Od hrabrena, i slobodna
Sârza, kòê smârt pogârghjuje,
Rjeci uʃmnoʃcne svjes mà cjuje,
O kragljevska kchjerze ugodna.
Alli svjetla mà gospoje,
Josc oruʃcja' odasvudi

Uredbenoj proch osudi
Ponosite voglje tvoje.
Ter vigh' blaga, i pokojna,
Prîkoj smârti poch' u krilo,
Od Kraglize jelli dîllo,
I odluka toj dostojna.
Ariad. Svjetlàsàmse ja rodila,
Krunnom pràmse moj resio,
I ljep ʃcivot moj jest bio,
Cîm nebesa jesu htîla.
Skoncjajùme sad nemiri,
Trudi, jadi, tughe, i smechje,
Jaoh! da umrem vrjemèê vechje,
Na mojùse voglju smiri.
Koragl. Kàse vârti bukka ovo,
Povjetarzem tèrse ukaʃa
Od vapajaa, i od glasâ
ʃcjamor smeten, sctòje novo?
Cjuj, gdìsèê mnoʃc sastala
Bojnieh trubaagl' spjevat millo,
Cjuj, kakòje sve ʃamnilo
Od bubagnaa, i od sviralà.
Raʃveseli svjetlo lize,
Na ʃcjô na ʃcjô djevojcize,
Od cesàse boìsc vechje,
Scto zknîsc, ovo tvoje srechje?
Evo Teʃea, evo tvôga
Vjerenika gljubjenoga,
K' gnemu millo scto neslaʃisc,
Jaoh! scto ciniac? jaoh! scto paʃisc?

Ariad. Hodim, ſcivem, mrem, djesnujem,
Tasctalisam sjen na svîti?
Scto, jaoh! imam uciniti?
Scto da sada ja vjerujem?
Koragl. Jur bojaſan svaku otira',
Tèrse onamo sad ſapaſi,
Odkudàse najprie oglasj
Vapaj glasnik tvôga mira.
Ne vidjili, mâ gospoje,
Vechje ures tvoj ghiſdavi,
Dàê sva luka punna plavji,
Kê svud po gnoj redom stoje?
Ariad. Alli tkômi do istine
Moſce rîti, plavi ove
Dàsu ſaisto Teſeove,
A nicie vechje ine?
Ah! uſagne nepravedno,
Jòscli vrjeſcit mislisc sade
Mê boljeſni, moje jade
U nemiru ſlom' neredno?
Ah! ſcjalosna, i skoncjana,
ſcivjelàsi, tuſcna, odvechje:
Umri, umri, Arianna,
Jaoh! neiscti drughe srechje.
Koragl. Tko ſa ſcivot svoj ne haje,
Smàrt svegh naghje, kàdju iscte;
Najpokognêê utociscte,
Kômu uſagna ne ostaje.
Nu od tvoih trudnih ſalâ
Moſce biti nji dalece

ſceglna svârha; vrjeme utjece,
Ah! molìmte, dogh' do ſcjala.
Pogârditi nemoj, milla,
Môga svjetta raſgovorna,
Akòsàmti verna, i dvorna
Gostiniza do sad bila.

Ariad. Jàchju cinit, scto ti hochjesc,
Gdìtìê ugodno, svùdme vodi,
Stràhmèê, da opet bârſo ôdi
Sasma tuſcna samnom dôch-chjeso.
Tko pogârdj, tkòme ostavj
U pustoscr, u neszjeni,
Dàse vrachja opet k' meni,
Dàme prima u gljubavi:
Ah! muccnòje vjerovati,
Jaoh! ufagne tascto tòje;
Tako lasno misli svoje
Ne opchje Kragh promjegnati.

Skupp. Odkrìtchje kratak cjas od svega istinu,
Nu vidjet joso danas tvû ljepos jedinu,
Gdi cestita, i uresna
Radujèse, i veseli,
U sârzùmi gneka veli
Misao narocna, i udesna.

SKUPP.

Strascivoga vârha blatta,
Kùdse u pakô brodi tmasni
Na primuccjan put zjech jatta.

Hudìh, vârlìh, ʃlìh nakaʃnji
Orfeo, ʃcegljan svê gljubavi,
ʃatravgljeni stupaj stavj.
Ne tri gârla neiʃmerna,
ʃavjevagna ne strasciva,
Ne pogleda svìm cemerna
Karontova, od sumgniva
Djella, i trudna vlast imasce,
Sârze, ustavit kê gorasce.
ʃceglnu millos tìm isprosj
Pod glas sladke svoje ljire;
Nu kôm cjasti' da ponosi
Cistochjàse vechma od vìre,
Neghli u tamni pakô siti,
ʃa na bìo dan draga iʃnìti?
I ovjìmse samo slavi
ʃcenska kripos, zjech ljeposti,
Tìm ne mucja, nego stavj
Suncjanieh vârh svjetlostji
Jur Gljubmira sred nebesâ
Gârcka pjesan punna uresa.
Ah! gljubavi, vlast tvâ sada
Ak' oni isti luk napina,
Ako s' misli, kâ mnom vlada,
Kaʃcèmìse kâ istina,
Bìtchjesc slavna, ah! veseo
Vratìse opet k' nam Teʃeo.

CIGNEGNE PETO.

SKAſAGNE PARVO.

Glàsnik, i Skupp Ribaraa.

Glasn. Prospi perja ſlatnjih krilâ,
Zjepa' oblake, o Gljubavi,
Od veseglja sladka, i milla,
Tèrse glasnik ti objavi.
Ti u jeſik tvoj najdraſci
U raſbludi, i millosti
Tvoje dike, gnih radosti
Svemu svjetu sada kaſci.
Viscgne slave, i veseglja
Beſ nacina, i beſ reda,
Cjoêk umârli dá spovjeda,
Hudàê misao, prjekàê ſceglja
Skupp. O ghiſdavi nasc Radmile,
Sladko sctjimo svikolizi
U veseloj tvôj prilizi
Glase draghe, gljubke, i mille.
Eto vechje svârha doghje
Gorzîm tuſcbam punnjim smechje,
Doghje, doghje svârha vechje
Placcju ljepe svîm gospoghje.

Glasn. Ah! kê danas gljubovnike
Druſci Gljubav punna uresa,
Rêzte, o ſvjeſde, o nebesa,
I ti, o svjetla dagna ſrakko,
Vidjestèli vi u vjike,
Vârtechìse u okoli,
Gorjet u oghgnu ljepu toli
Dva sardacza ljepa ovako?

Skupp. Etòse opet gnoj povratj,
Eto misao svû promjeni,
Popravtìse, o gljuveni
Boſce, moguch moſcesc ſvati.
Sladkoj dragoj svôj ljeposti,
Da Teſeo sada dôje,
Dvorno, i slavno djello tòje
Nedobitne tvê kreposti.

Glasn. O mâ druſcbo draga, i milla,
Teſeo ono bio nije,
Kî na luzi mallo prie
Saghnu, i skuppj jedra bjila,
Ljepsci, draſci, i ghiſdavî
Drughìje uſrok gne gljubavi.
Punna sladke svîm poſcjude
Drugogàje gljubovnika,
Drugogàje vjerenika
Na radosti, na raſblude
Sva pokojna, sva vesela
U raskoscno krilo uſela.

Skupp. Tèrje itko drughi mogô
Gne jad gljuti samiriti,

Ah! toliko cjudo mnogo
Kako proghje, htjèjnam rîti.
Glasn. Bako, kôga slava, i dika
U stô imenaa svùdse glasi,
Bako, ù istoku kî poraſj
Mnoſc nakaſnji, mnoſc silnikâ;
Ah! cestita djevojcize!
Tako gori s' gne gljubavi,
Da s' pogleda, kîga stravj,
Cjas ne smechje rajsko lize;
Nu ne maguu i ona sillu
Chjuti od oghgna sva blaſcena,
Sred poſora ter gljubjena
Dârſci od occji ſrakku millu.
Ah! od occji, s' cesti prîke
Neiſmernieh punna ſalâ
Proſ kojèhje, jaoh! ljevala
Mallo prie suſaa rîke.
Skupp. Ah! gljuveno providjegne,
Ah! pomochi, milla cjutti,
Staro oghgneno svê gorjegne
Novîm plamom podunuti!
Dànu jòscnam sad objavi,
Kô doghje ovdi, i kô spravna
Bji prem tako vlast gljubavi,
ſa uſcechi sârza slavna?
Glasn. Da od tisuchju svie Pomâ,
I od tisuchju Lovorikâ
Vjenaz slavan do vjik vjikâ
Sred vedroga svoga doma,

Brodiasce signe vale
Stare Tebe svjetla glava
Indioskieh od dârʃgjavâ
Ljep dobitnik, i pun slave.
Alli od vjetaar' plasjih silla
Gonechìmu bârʃe plavi
Obârnùmu, i upravj
Na kraj ovi jedra bjila.

Skupp. O vjetri millosni, ah! dalli ganu vas (glas?
Kroʃ plac svoj ʃcjalosni od tuʃcbâ ljepieh

Glasn. Kad on s' plavi, na kôj stasce,
Side, i ugleda ljepos millu,
Beʃ ufagna kâ u zvilu
ʃceglno, i tuʃcno uʃdisasce,
Ponositoj u blaʃcini
Taj cjas stupaj k' gnoj obratj,
I videchìju skoncjavati
Placcem ures dragh jedini;
I videchìju (ah! jaoh! koja
Odkrìmùse ʃcjalos tada),
Gdìse rajska ljepos s' jada
Topi u suʃah beʃ pokoja;
U svjetlosti uzvigljene
Ljepa, i draga liza onoga
Od pogleda neumârloga
Uprje ʃrake boʃcjanstvene.
I millinam' vechje blaʃjim'
Stravgljen s' rajske gne ljeposti,

Pun rasblude, i millosti
Rece ovako glasom drassjim:
Ah! scto vidim? jaoh! kojàje
Od Boscizaa ljepieh s' nebi
Usdisati placna u sebi
Sad na ove siscla kraje?
Ah! scto cini? scto usroci?
Kêsu vlasti toj nemille,
Da u susah grosnjih zvile
Ovolike draghe occi?
Kàje uredba huda odvechje
Naripila toli prîko,
Ljepos draga ovoliko
Da sad ghine s' gorke smechje?
Jaoh! ne samo vidisc ôdi
Stvar umârlu na occiu,
Danu (klice) najtuscniu,
Meghju umârlîm koja hodi;
I kako ovo odgovorj,
Veokom occi otiruchi,
Podrje usdah, jaoh! goruchi,
Da prosusi nebo gori.
Paka poce spovjedati
Tesea sljedech' nevjernoga
Is kragljevstva rodna svôga
Bjeguch stupaj kô obratj.
I tac sladka, i millosna
Bji u skasagnu rjècjoj tomu,
Da u sârzu nebeskomu
Novoga oghgna plàmse posna.

Kroſ scto u glas boſcjanstveni,
Viscgni porod kìmsê objavi,
Ove rjeci u gljubavi
Bogh iſustj ſatravgljeni:
Vechje boles svaku otîra,
Kâ sardascze tvoje smeta,
Ter mlaghjahna ljepa ljetta
Raſveseli punna mira.
Nji uſ rajsku tvû ljepotu
Dostojànse mogô rjeti
Cjoêk umârli, kî na svjeti
U umârlom' stoi ſcivotu.
Neumârli sin s' nebesâ
Neumàrloga Boga gori
Tebe gljubi, tebe dvori,
Vernàê sluga tvôga uresa.
Na glas ovi sladak toli
Goruchieh od besjedâ
Sramna umucja, draga ſgleda
Svârnu svjetlos ſemgli doli.
Ter ljepsciem rumenilom,
Nèghje zvjetak od ruſcize,
Sladko uresj drago lize
Sva raſbludom sjajuch millom.

Skupp. O dvorno odvechje, mucjagne u sebi,
Koli vech' mucechje, toliko draſce bji.

Glasn. Nu od Boga, kìsê dici
Svegh vesegljem vârhu svega,
Odgovora mucechjega
Raſumjene bîsce rîci.

Tîm ruku onu, kàê po svemu
Svîtu dobitna, i smiona
On da' nagu gnoj, a ona
S' rukom bjelom sârze gnemu.

Skupp. O ljeposti svîm cestita,
O ljeposti nebu milla,
Gljudska svjèstèê pogârdila
U mlaghjahna tvoja lîtta,
Sladko, i drago dàte primi,
Bogh veseo nadasvîmi.

Glasn. Uſceſcese signe morre,
Na pârſcini plàmse objavj,
Vidjescèse u gljubavi
Tad Nebesa sva gdi gore.
Nu ustavgljena vârhu krilâ
Sred vjetriza tiha, i blaga
Vidjenòse gljubav draga
Gljudskom ſgledu occitila.
Tere glasom nebeskiem
Iſ medenieh svoîh ustji
Ove rjeci sladke iſustj,
Kê cjuvene bîsce sviem:
Gôrte u ljepom' oghgnù mômu,
Ljepe dusce, i ghiſdave,
U blaſcenstvu punne slave
Gôrte u oghgnu gljuvenomu.
Vascja ljepa ſceglja iſhodi
Od hotjegna viscgnîh ſvîſdâ,
Nu scto obechja, neka iſda'
Vlast moguchja moja ôdi.

Eto vascjoj ja ljeposti
U raſbludah millo, i drago
Sve prosipgljem sladko blago
Od neiſmerne mê radosti.
Pak vedrinom neba millom,
Tiho perjem svegh treptechi,
Poda' oblazim ures vechi
Poſlatniem rumenilom.
Povjetarze prosvjetlise,
Skùppse Vilaa, i Boſcizâ
Vârh bisernieh kamenizâ
Iſ valovaa morskieh iſê.
Nu cjujem nebo gdije ſamnilo
Na spjevagne drago, i millo:
Priategli, priategli,
Evo draſieh gljubovnikâ,
Evo u.skladnoj sladkoj ſcegli
Kragljevskieh vjerenìkâ.

SKAſAGNE DRUGO.

Skupp Bojnikaa, Skupp Ribaraa, Gljubav, Ariadna, i Bako.

Skupp Boj. Prostri tvâ krila
ſlatna, i milla
Sladkoga pun mira,
Boſce od pira,
Doghi veseo

Sveti Imeneo
Gljubàvtè ſove.
Gljubàvte ſove,
Da draghe ove
Raſbludno ſdruſciti
Buddesc na svîti;
Stisni u radosti
Rajskom kriposti
Prisladke veſe.
Prisladke veſe,
Da sjedinèse
Ovako ljepa dva,
ſdruſci, i uſciva,
Vidîti sada
Mlada uſ mlada
Sred milla uresa.
Sred milla uresa,
I ti s' nebesà,
Sunze, ſrak ukaſci
Svjetgli, i draſci,
Da ovi dan bjili
Vedri, i milli
Ljepscìse objavi.
Ljepscìse objavi
U dragoj slavi;
Dan, kìsê moſce rît
Blaſcen, i cestit,
Kôga spomena
Bìtchje cjastjena
Millo u vîke.

Skupp Rib. Od prilike po vedrini,
Po rajskomu svôm' poſoru,
Kîm nadsîva svjetlu zoru,
Boga Jova sin istini
Odkrivàse millo svîmi.
Gljub. Pogledajte, o Bogovi,
ſamîrite, o umârli
Moje slave, moj strîl ovi,
I plam, kìmsê vas svît pârli.
Ariad. Radujtèse môj radosti,
Môj radosti, kà nadhodi
Svaciu misao sada ôdi
U raſbludnoj cestitosti.
Ah! uffagne ne ostaje
Od vechjega dobra meni.
Ah! millosni Bogh gljuveni
Po sve vjeke blaſcen dàje.
Nad ſcegljami svîm inîma
Sârze ono blaſcenòje,
U pokoju sladkom' koje
ſa raſgovor Boga ima.
Skupp Rib. Ah! blaſceni dàsu uſdasi,
Ah! cestiti dàsu zvili,
Placcî srechni, sladzi, i milli,
Kîm tolike Viscgni blaſi
Pokoje u vîk odlucisce.

SKAʃAGNE TRECHJE.

Venere iʃ morra, Bako, Ariadna,
Skupp Bojnikaa, i Ribaraa.

Venere. Vjerenize svîm cestita,
Uʃ viscgnega gljubovnika
Sladko uʃciva' do vîk vîkâ
Gljubav, kâ nji vremenita.
Neka u mojoj u radosti
Sred pokoja, i raʃblude
Vas svjet sada gledat budde
Blaga dîlla mê millosti;
Da pod vjerom od Gljubavi
Sârze iʃdano na sem svîti
Viscgnji umiu povratiti
Na veseli ʃcivot pravi.

SKAʃAGNE CETVARTO.

Jove s' neba, Venere, Ariadna, Bako,
i Skupp Bojnikaa, i Ribaraa.

Jove. Sad po slavah i dobitîh,
Po uʃdasîh, i po zvilîh
U pokoîh draʃîh millîh
Trajte cjasse dnji cestitîh.

Visce sunza sred nebesà
Pristogljèvas svjetlo ceka;
Ah! ugodni meni od vjeka,
Moj porode punni uresa.
Bako. Sred vedrine vjecne blaghe
Millo samnom sadruſcena
Kuscjajuchi, mâ gljuvena,
Pichju slasti mille, i draghe,
Svegh gledati plemenita
Svîtla ljepos tvoja ima
Pod stupaim neumârlîma
Hârlo letjet nagla lìtta.
Meghju Viscgnîm tuj na nebi
ſvjeſde, kèsû naj-jasnie,
Ljèpchje vjenaz svit najprie
Od tvoieh pramaa sebi.
Slavna plata, kû uſciva
Duscja, umârle kâ ljeposti,
Zjech nebeske poſcjudnosti,
Kô stvar tasctu pogârdiva.

Svârha.

IſGOVARAGNE

Raſlicnieh rjecji u ovieh Kgnigah uſdârſcjanieh.

B.

Bârſcek, *Forse*.

Bjes, *Pazzia*, *furore*.

Bjesnovati, *Infuriarsi*, *esser lunatico*.

Blaſcina, *Benignità*, *cortesia*, *amore*.

Blaſniti, *Allettare*.

C.

Celo, *Fronte*, *fune*.

Ces, *Sorte*, *ſato*, *destino*.

Cetta, *Squadra*, *turma*.

Ciem, i cîm, *Mentre*, *quando*, *tostocchè*.

Cignegne, i Cin, *Atto*, *azione*.

D.

Dim, ditti, *Dico*, *dire*.

Docim, i dociem, *Mentrecchè*, *finatantocchè*.

DOLERIA, LERO, I HOJA.

Po raſbornomu domiscgljagnu audîse, da ovi biahu tri hudovjerna Boſcjanstva, koiem stari Epidaurinski narod klagnascèse onda, kadno ne biasce josc obgljubio, i ſagârlio prisvetu vjeru Kârstjansku (svjetlostim koje, prem dàse neſna uprav kada, nu, po prilizi istine, prie godiscta 226. nakon porodjegna Gospodinova oni plemeniti grad bji obasjan). Mar-

te bji onieh davnieh vremená od recenoga naroda sctovan pod imenom *Dolerie*, illiti *Tura*, alli *Turize*; Bako pod imenom od *Lera*, illiti *Cjoroja*; cjas Diana, a cjas Venere pod imenom od *Hoje*, illi *Hvoje*, alliti *Vile*.

Domiscgljagne, *Accorgimento*, *congettura*.

Domiscgljat, i Domiscgljatan, *Accorto*, *prudente*, *riflessivo*.

Dreseglje, *Mestizia*, *rammarico*.

Dreseli, *Mesto*.

Drum, *Strada*.

Dvoran, *Cortese*, *civile*.

G.

Ghgnojev, *Rabbia*, *ira*, *sdegno*.

Ghiʃda, *Bellezza*, *pompa*.

Ghiʃdav, *Bello*, *acconcio*.

Glasnik, *Messaggiero*, *nunzio*.

Gnegovati, *Accarezzare*, *lusingare*.

Goj, *Piacere*, *gusto*.

Gostiniza, i Gostivniza, *Albergatrice*.

Gresti, *Camminare*, *andare*.

H.

Hárli, *Veloce*.

Hárlos, *Fretta*.

Hip, *Momento*.

Hladak, *Freschetto*, *zeffiro*.

Hlepgna, *Cupidità*, *appetito*.

Hoja, V. *Doleria*.

Hrid, *Rupe*, *balza*.

Hudovjerni, add. *Pagano*.

I.

Iʃcdeniti, *Scacciar fuori*.

Iʃdatti, *Dar fuori*, *produrre*, *rendere*.

Iʃeti, *Cavar fuori*, *pigliare*.

Iʃmena, Rjekàje, koja kvasi ʃidove grada Tebe.

J.

Jasnos, *Splendore*.

Jasoviti, *Voraginoso*.

Javi, u javi, *Vegliando*.

K.

Kladenaz, *Fonte, sorgente d' acqua*.

Klisura, *Rupe, luogo alpestro*.

Koli, *Quanto*.

Koljevka, i kolibka, *Culla, cuna*.

Kollovrat, *Vortice*.

Kram, *Casa, Tempio*.

Kros, *A motivo, a cagione, per*.

Krov, *Tetto, padiglione*.

Kuf, *Cigno*.

Kuk, *Rupe, pietra grossa*.

L.

Lero, V. Doleria.

Litiza, *Pietra viva*.

Livada, *Prato*.

Luk, *Arco*.

Luka, *Porto*.

M.

Mama, *Allettamento, lusinga*.

Man, i Mani, *Indarno*.

Millina, *Grazia, amorevolezza*.

Muco, *Nascostamente, tacitamente*.

Mukli, *Taciturno, fioco*.

N.

Nadsivati, *Superare nello splendore*.

Naghli, *Impetuoso, precipitoso*.

Nakas, i Nakasan, *Mostro*.

Napokon, *Al fine*.

Naroeiti, *Insigne*.

Naruciti, *Determinare, destinare*.

Narugan, *Beffato, schernito*.

Navlascto, i Navlascito, *specialmente, particolarmente*.

Neredno, *Inordinatamente*.

O.

Objaviti, *Rivelare, mostrare*.

Obitati, *Promettere*.

O.

Oblastan, *Potente*, *autorevole*.

Oboiza, *Ambidue*.

Obujmiti, *Occupare*, *circondare*.

Ohoditi, *Lasciare*, *abbandonare*.

Okkast, *Che ha occhi*, *fatto a maglia*.

Opchiti, *Praticare*, *costumare*.

Opraviti, *Spedire*, *adempire* etc.

Osti, *Foscina*.

Otajni, *Secreto*, *occulto*.

Otok, *Isola*.

P.

Perje, *Piuma*, *penna*.

Perniza, *Letto di piume*.

Pichja, *Cibo*, *vitto*.

Plav, *Nave*.

Poman, *Sollecito*, *vigilante*.

Pomorski, *Marittimo*,

Ponor, *Voragine*, *precipizio*, *profondità*.

Ponositi, *Orgoglioso*, *altiero*.

Popljetat, *Tessere*.

Poprav, *Veracemente*, *rettamente*, *sinceramente*.

Poſlatjen, *Indorato*.

Poſor, *Sguardo*, *occhio*.

Povjetarze, *Aria*, *aura*.

Precji, *Presto*, *sollecito*.

Prem, *Appunto*, *giusto*.

Prjeki, i priki, *Subitaneo*, *improviso*, *contrario*, *offensivo*.

Prjekor, i Prikor, *Disonore*, *vergogna*, *rimprovero*.

Prirok, *Infamia*, *Taccia*.

Prorociza, *Profetessa*.

Proſcdârstvo, *Divoramento*.

Pucina, *Pelago*, *abisso*.

Putitise, *Inviarsi*, *incaminarsi*.

Putt, *Umanità*, *carne*.

R.

Rasap, *Rovina*, *distruzione*.

Romon, *Mormorio*.

Rus, *Rosso*.

S.

Saghnati, *Introdurre*, *cacciar dentro*.

Saj, se, sei, *Questi*, *questa*, *questo*.

Scevar, *Canna d' acqua*.

Sojuscgneti, *Crosciare*.

Silnik, *Tiranno*.

Sion, *Tiranno*, *Tirannico*.

Skajagne, *Scena*.

Sklad, *Armonia*, *concordia*.

Skoncjagne, *Angoscia*, *sfinimento*, *afflizione*.

Skoncjati, *Finire*, *consumare*.

Sladkoskladan, *Soavemente accordato*.

Sloviti, *Lodare*, *celebrare*.

Smârsiti, *Imbrogliare*, *cancellare*.

Stanovati, *Abitare*, *dimorare*.

Stjegh, *Bandiera*, *vessillo*.

Stolovati, *Governare*, *regnare*.

Straviti, *Incantare*, *invaghire*.

Strjegljaiza, *Balestrata*.

Strjela, *Dardo*, *freccia*.

Stupaj, *Statua*, *orma*, *pedata*.

Sviem, i svim, *Affatto*, *del tutto*.

ſ.

ſabit, *Dimenticanza*.

ſaghnati, *Cacciar innanzi*.

ſahod, i ſahodna ſgrada, *Laberinto*.

ſaman, *Indarno*.

ſamjeran, i ſameran, *Considerabile*, *ammirabile*.

ſamnjeti, i ſamniti, *Rimbombare*, *echeggiare*.

ſastati, *Incontrare*, *trovare*.

ſcjal, *Ghiaja*, *riviera*.

ſcjamor, *Mormorio*, *bisbiglio*.

ſgled, *Sguardo*.

ſgledno, *In un' occhiata*.

ſlotvor, *Inimico*, *uomo cattivo*.

T.

Tasct, *Vano*, *vacuo*.

Tih, *Placido*, *mite*.

T.

To, *e, ed, e cosi, perciò.*

Toli, *Tanto.*

Tom, *Tostochè.*

Treptjeti, *Tremolare.*

Trosubje, *Tridente.*

U.

Udes, *Fato, destino.*

Udsan, *Fatale.*

Uharacitise, *Farsi tributario.*

Ukradom, *Furtivamente.*

Ureda, *Subito, ad un tratto.*

Uredba, *Destino, ordinazione.*

Usmnoscjan, *Potente, grande, augusto.*

Uspresati, *Ritenere, trattenere.*

V.

Vaj, *Guajo.*

Val, *Onda.*

Valoviti, *Ondose.*

Vàrscja, *Nassa.*

Velak veoka, *Renso, tela sottilissima.*

Veran, i vjernan, *Fedele, leale.*

Vihar, *Turbine, tempesta.*

Vlasctit, *Proprio, particolare.*

Z.

Zjechja, i zich, *Per motivo, a cagione.*

Zknegne, i zknjegne, *Tardanza.*

Zknjeti, *Tardare.*

(o)o(o)o(o)

SVARHA.

Prodavajuse po tridesti Karantana.

A one u priljepoj kgnighi po cetresti Karantana.

